GR
DIV OF PERIODICALS
LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON DC

І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 147. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 20-го СЕРПНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, AUGUST 20, 1974 No. 147. VOL. LXXXI.

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ ДЕМОНСТРАЦІЯ СОЛІДАРНОСТИ З ВАЛЕНТИНОМ МОРОЗОМ. ГОЛОДІВКА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

Вашингтон. — У пополудневих годинах 17 серпня у МекФірсон парку були влаштовані відкриті громадські збори для задемонстрування солідарности громадянства з голодуючими в обороні Валентина Мороза. На зібранні члени громадської групи поінформували присутніх про свою акцію. Після цього учасники сформували похід, який з МекФірсон парку пройшов вулицями попри Білий Дім під совєтську амбасаду, де влаштовано демонстрацію. В часі демонстрації відчитано уривки з писань Валентина Мороза — „Замість останнього слова" і „Серед снігів". На закінчення демонстрації делеґація зборів пішла до совєтської амбасади, домагаючись побачення з амбасадором. Совєтські чинники, однак відмовилися зустрітися з делеґацією. В демонстрації брало участь понад сто осіб.

Чергова група розпочала голодівку

В неділю забрано до лікарні виснаженого у висліді голодівки Андрія Міхняка, останнього з групи голодуючих. Того ж самого дня їм на зміну зголосилося двох юнаків і дві дівчині, які розпочали голодовий страйк під совєтською амбасадою. До групи голодуючих включилися: Орися Каркоць з Минеаполіс, Олена Куропась з Вашингтон, Д.К., Степан Кмьотик та Богдан Капітанець з Клівленду.

Вечорами під совєтською амбасадою буде влаштовувано, як і досі, чування із свічками.

Комітет закликає українське громадянство до співпраці

Комітет Оборони Валентина Мороза закликає українське громадянство не припиняти допоміжних зусиль, а в першій мірі інтервеніювати у сенаторів і конґресменів у своїх виборчих округах, вимагаючи від них становища в справі Валентина Мороза. Крім того громадяни повинні висилати листи і телеграми до президента Джералда Форда заявляючи свою підтримку голодуючим в обороні Валентина Мороза і апелюючи до нього, щоб він прийняв голодуючих та в ім'я підставових засад гуманности інтервеніював в справі Валентина Мороза перед совєтськими чинниками. Така співдія українського громадського загалу буде не тільки формою моральної підтримки для самих голодуючих і Комітету Оборони Валентина Мороза, а й може причинитися до конечного зрушення публічної опінії на терені ЗСА.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ

Вашингтон. — Сімнадцятий день голодівки солідарности з Валентином Морозом біля будинку совєтського посольства у Вашингтону минулої п'ятниці, 16-го серпня, був нормальним для столиці в цю пору року — гарячий і вологий. До полудня вже було неприємно на дворі, а особливо край рухливої 16-ої вулиці і вулиці „К", де три українські студенти продовжували голодівку, почату 31-го липня.

Раптом, приблизно о 1:30 пополудні сталось те, чого учасники побоювались, зокрема після попереднього дня, коли лікар наказав відвезти до лікарні Адріяну Мушинську з Детройту, де їй було наказано припинити голодівку. Єлисавета Ясевич з Клівленду, якій під час голодівки минулого тижня сповнилось двадцять років, пояснюючи прохожому мету демонстрації, знепритомніла. Повідомлено доктора Татьяну Антонович, приїхала карета швидкої допомоги, якою відвезено Єлисавету Ясевич до лікарні, де вона прийшла до себе. Після кількагодинних оглядин, лікарі звільнили „Лізу", наказавши їй припинити голодівку, відпочивати й приймати плинну їжу.

Коло учасників голодівки зменшилось до двох — Андрія Міхняка з Клівленду і Ореста Петренка з Вашингтону, які продовжували голодівку до 18 серпня. Андрія Міхняка того дня з уваги на виснаження перевезено до лікарні.

Адріяна Мушинська і Єлисавета Ясевич залишились у Вашингтоні, але вже — наскільки їм дозволено — в допоміжній ролі.

Хоч кількість учасників голодівки почала зменшуватись, свідомість впливових чинників у Вашингтоні про їхню справу збільшується. Після численних відвідин, листів і телеграм до сенаторів, конґресменів і представників преси, американська столиця починає віддавати більше уваги справі Валентина Мороза.

Того самого сімнадцятого дня голодівки представники Комітету Оборони Валентина Мороза далі відвідували канцелярії конґресменів, серед них Паррена Мичела (Мериленд), Ґейла МекҐі (Вайомінґ) і Лусієна Недзі (Мичиґен), які були добре поінформовані про справу В. Мороза і вашингтонської голодівки. Конґресмен Мичел, який репрезентує район Балтимору виявив дуже велике зацікавлення цією справою. Його помічник заявив, що він оголосить заяву в Конґресі, як і для преси, та порушить питання ширшого розголошення цієї справи з газетою „Вашингтон Пост". Дорадник у закордонній політиці конґресмена МекҐі сказав, що він формально запитає Державний Департамент, чому американський уряд ще не зареаґував на справу Мороза, як це зробив уряд Канади. МекҐі є членом комісії закорд. справ. А конґресмен Недзі, який дістав багато листів від українців з Детройту, призначив спеціяльного помічника для справи Мороза і заявив, що також порушить цю справу з Державним Департаментом.

Похід із свічками до совєтського посольства щовечора був численнішим. Ця демонстрація останньо нараховувала понад п'ятдесят осіб, у тому пароха обох українських церков у Вашингтоні.

НОВІ ОБОРОНЦІ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Вашингтон. — Минулого тижня, поряд з голодівкою солідарности з Валентином Морозом, що продовжувалась біля совєтського посольства у Вашингтоні, провадилась посилена кампанія в американському Конґресі, де заходи членів Комітету Оборони Валентина Мороза почали одержувати дедалі більше позитивних наслідків, у тому листи і телеграми законодавців у справі Мороза до президента Форда, державного секретаря Кіссінджера і совєтського посла Добриніна. Серед найбільш рішучих були виступи конґресменів Домініка Даньелса, демократа з Ню Джерзі і Едварда Кача, демократа з Ню Йорку. Конґресмен Даньелс, одержавши листи від українців з Ню Джерзі і зістрівшись з представниками Комітету Оборони Валентина Мороза, в п'ятницю, 16-го серпня, надіслав телегра-

(Закінчення на стор. 3-ій)

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ВЛАДИКИ КАНАДИ ЗАЙНЯЛИ СТАНОВИЩЕ ДО НОВИХ ЕПАРХІЙ І ВЛАДИК

Вінніпеґ. — „Коли йдеться про питання процедури при створенні нових епархій і назначення нових єпископів для вірних Східніх Церков поза границями своїх Патріярхатів, що його підноситься з приводу створення нової епархії й назначення двох нових Владик для вірних нашої Канадської Метрополії, це питання є предметом розмов між Апостольським Престолом і нашою українською ієрархою і його належить залишити компетентним чинникам" — сказано в окремій „Заяві Української Католицької Ієрархії Канади з приводу створення нової — Нювестмінстерської — епархії й назначення двох нових Владик для українців католиків тієї країни, проголошених Апостольським Престолом 2-го липня 1974-го року". Як відомо, з канцелярії Блаженнішого Патріярха Йосифа з Ватикану 20-го липня ц. р. повідомлено, що: „Тому шість років, після світових відвідин українських церковних поселень у 1968-му році, на бажання секретаря стану св. п. кардинала Чіконіяні, Блаженніший Кир Йосиф повідомив Святішого Отця, що конечне створення єпископства у Ванкувері і Монтреалі з огляду на величезні віддалі, та що до того належало б піднести до гідности архиєпископа Кир Ніля в Едмонтоні та Кир Ізидора в Торонті. Від того часу в цій справі ніхто до Блаженнішого не звертався". Повідомлення з канцелярії Блаженнішого підписав о. д-р Іван Хома, канцлер. Щодо процедури створення нової епархії та назначення нових єпископів без порозуміння з Блаженнішим Патріярхом Йосифом висловили свої застереження і протести мирянські Т-ва за патріярхальний устрій Помісної УК-Церкви. У згаданій заяві Української Католицької Ієрархії Канади, датованій у Вінніпеґу, Едмонтоні, Торонті і Саскатуні 3-го серпня 1974 та підписаній Владиками Митрополитом Максимом Германюком, Єпископом Нілем Саварином, Єпископом Ізидором Борецьким і Єпископом Андрієм Роборецьким та опублікованій у вінніпезькому „Поступі" з 4-11 серпня, сказано:

ЗАЯВА УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ІЄРАРХІЇ КАНАДИ

Зі зростом Української Католицької Церкви в Канаді, давалась відчувати потреба створення двох нових епархій — в Британській Колюмбії й в Монтреалі — та назначення двох нових єпископів для українців католиків тих територій.

Цю велику духовну потребу наших вірних глибоко відчув у часі своїх відвідин Канади, в 1968 р., Його Блаженство Блаженніший Кардинал Кир Йосиф, Верховний Архиєпископ українців католиків, який вислав тоді окреме письмо до Святішого Отця, про потребу створення таких двох нових епархій та піднесення Преосв. Кир Ніля Саварина й Кир Ізидора Борецького до гідности Архиєпископа. Українська Католицька Ієрархія Канади вповні піддержала цю важливу ініціятиву Голови нашої Помісної Церкви.

Тому сьогодні, ми всі дуже радіємо, що хоч частина цього великого пляну стала дійсністю, а саме, що наші вірні в Британській Колюмбії одержують свою власну — Нювестмінстерську — Епархію, зі своїм власним єпископом, а Преосв. Кир Ніль Саварин, Епарх Едмонтонський, дістає до помочі Єпископа Помічника. За це все ми складаємо щиру подяку Всемогучому Господеві, Святішому Отцеві Папі Павлові VI, та його Блаженству Блаженнішому Кир Йосифові. Водночас, ми щиро вітаємо обох Єпископів-Номінатів — о. Єроніма Химія, ЧСВВ, епарха новоствореної Нювестмінстерської Епархії й о. Мартина Грещука, Єпископа-Помічника Едмонтонської Епархії та бажаємо їм обильного Божого благословення в їхній новій Апостольській праці.

Коли йдеться про питання процедури при створенні нових епархій і назначенні нових єпископів для вірних Східніх Церков поза границями своїх Патріярхатів, що його підноситься з приводу створення нової епархії й назначення двох нових Владик для вірних нашої Канадійської Митрополії, це питання є предметом розмов між Апостольським Престолом і нашою українською єрархією і його належить залишити компетентним чинникам.

Трагічно згинув студент-українець

Бостон. — Минулої п'ятниці, 16-го серпня, на шляхах Массачуссетс трагічно згинув в полудневих годинах, їдучи мотоциклем, надійний студент - українець, св.п. Роман Логуш. Покійний народився в Америці, виріс в Стерлінґ, Н.И., де закінчив з успіхом середню школу. Був абітурієнтом Школи Українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах. Здобув чотирірічну стипендію на студії в Купер Юніон, де закінчив з відзначенням два роки студій на факультеті красного мистецтва. Займався скульптурою, мистецтвом і фотографією. Ще два тижні тому був учасником пластового табору.

У 80-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

ЮВІЛЕЙНА ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

МЕТА ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ	6,000
ДОСІ ПРИЄДНАНО НОВИХ ЧЛЕНІВ	2,729
ДО ОСЯГНЕННЯ МЕТИ ЩЕ ПОТРІБНО	3,271

Впродовж перших двох тижнів серпня одержала Головна Канцелярія 67 аплікацій нових членів. Серед них по дві і більше аплікацій надіслали наступні організатори, делегати і секретарі Відділів:

Петро Федик (В. 292) — 4 аплікації нових членів, Василь Стефурин (В. 169) — 3, Данило Пищ (В. 458) — 3, Петро Самець (В. 468) — 3, Михайло Галькевич (В. 59) — 2, Володимир Квас (В. 88) — 2, Іван Палко (В. 90) — 2, Петро Залуга (В. 183) — 2, Іван Пригода (В. 200) — 2, Йосип Темник (В. 218) — 2, Михайло Гентош (В. 305) — 2, Тома Фінів (В. 350) — 2, Йосиф Ярема (В. 372) — 2, Василь Шаран (В. 407) — 2, Марія Сцібайло (В. 452) — 2, і Микола Бережук (В. 454) — 2, та 80 секретарів делеґатів і організаторів по одній аплікації.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД НАЙМЕНУЄ ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА ЦЬОГО ВІВТІРКА

Вашингтон. — У неділю, 18-го серпня, президент Джералд Форд, вирушаючи грати ґольфа із кількома близькими приятелями, заявив кореспондентам, що наименує нового віцепрезидента ЗСА у цей вівторок, 20-го серпня. Він сказав, що під час цих ґольфових змагань напевно одержить добрі поради відносно нового віцепрезидента. Кореспонденти зазначили, що одним із партнерів Президента в цій грі був Мелвин Лерд, колишній секретар оборони, який на цей пост підтримує кандидатуру колишнього ньюйоркського губернатора Нелсона Рокефеллера. Крім Лерда з Президентом грали також республіканський конґресмен Лезлі Арендс із Іллиной, другий з черги лідер республіканської меншости в Палаті Репрезентантів, і демократичний конґресмен Джордж Мейгон із Тексасу, голова Комісії для асиґнувань в Палаті. Президент Форд наразі не дав жадного натяку, чи вже рішив кого наименує, але думають, що Нелсон Рокефеллер і голова Крайового Комітету Республіканської партії Джордж Буш далі мають найкращі вигляди, хоча про них обох поширилися поголоски, які можуть їм пошкодити. В суботу, 17-го серпня, адвокат Гамілтон Лонґ із Філядельфії поінформував Білий Дім, що існують докази, що Рокефеллер в 1972-му році нібито пожертвував велику суму грошей, яка мала бути призначена на фінансування спроб перешкодити нормальному переведенню крайової конвенції Демократичної партії. Опісля виявилося, що жадних доказів нема та що це, правдоподібно, була спроба скрайньо правих кіл очорнити Рокефеллера, щоб він не здобув номінації, бо, на думку цих кіл, він надто ліберальний. Відносно Джорджа Буша, то журнал „Нюзвік" повідомив, що одержав інформації, які нібито доказують, що в 1970-му році Буш отримав від Білого Дому 100,000 долярів на його неуспішну кампанію на пост сенатора із Тексасу та що половина із цієї суми не була зголошена, хоча цього вимагає виборчий закон. Джеймс Бейлес, який в 1970-му році був відповідальний за збирання фондів на передвиборчу кампанію Буша, заперечив ці твердження „Нюзвіку", називаючи їх „проклятою брехнею". Невідомо, чи ці поголоски справді пошкодять Рокефеллерові та Бушеві та спонукають президента Форда наименувати когось іншого на пост віцепрезидента ЗСА. Достовірні джерела твердять, що крім Рокефеллера та Буша добрі вигляди на номінацію мають також сенатор Говард Бейкер із Теннесі, сенатор Марк Ґетфілд із Ореґону, губернатор стейту Вашингтон Деніел Еванс, колишній губернатор Пенсильвенії Вілліям Скрентон і колишній генеральний прокуратор Еллиот Річардсон.

Документи Ричарда Ніксона залишаться наразі в Білому Домі

Вашингтон. — Хоча минулої середи, 14-го серпня, Білий Дім повідомив, що магнетофонні записи розмов колишнього президента Ніксона з його дорадниками є приватною власністю Ричарда Ніксона, то в п'ятницю, 16-го серпня, пресовий секретар Білого Дому Джералд терГорст повідомив, що президент Форд рішив, що ці магнетофонні записи та інші документи залишаться в Білому Домі поки не закінчаться всі судові розправи, зв'язані з Вотерґейтською аферою. ТерГорст заявив, що таке рішення передав Президент через нового правного дорадника Білого Дому Филипа Бючена, назначеного президентом Фордом зразу після резиґнації Джеймса Сент Клера, адвоката колишнього президента Ніксона. Інший правний дорадник Р. Ніксона, Фред Базгардт, також повідомив, що незабаром зрезиґнує. Повідомляючи про рішення президента Форда задержати наразі всі документи колишнього президента Ніксона, пресовий секретар терГорст зазначив, що це цілком не означає, що президент Форд змінив свою думку відносно власности цих документів. Як відомо, минулої середи президент Форд погодився з рішенням адвокатів Сент Клера та Базгардта, що документи є приватною власністю Ричарда Ніксона.

Марія Лисогір і Адріян Бриттан були мистецькою атракцією на Союзівці

Союзівка, Керґонксон. (Л. К.) — Минулої суботи, 17-го серпня, о год 8.30 вечора тут у павільйоні „Веселка" відбулась культурно-мистецька програма, яка складалася із гостинних виступів відомої і популярної співачки на українських сценах та оперної співачки, солістки - сопрано Нюйоркської Міської Опери Марії Лисогір і молодого талановитого скрипаля Адріяна Бриттана з Ню Йорку. Солістці акомпаньовала проф. Дарія Гординська-Каранович, а скрипалеві — Тома Гриньків. Їхні виступи чергувались один за одним. У першій частині програми солістка Марія Лисогір виступила з клясичним репертуаром пісень, співаючи англійською, німецькою, італійською та французькою мовами: Оленка Ганушевська пояснювала їхній зміст. У другій частині — репертуар пісень був цілковито український і співачка на закінчення проспівала „Жита", музика Андрія Гнатишина; ввесь час, за кожною піснею зривалася буря оплесків, але окреме признання викликала пісня „Жита". Скрипаль Адріян Бриттан у першій частині програми грав сонатину Михайла Гойворонського, а в другій — концерт Е-Моль Мендельсона, який зокрема захопив публіку. Загалом завважувалося, що гості найбільше аплявдували клясичному репертуарові. Під час цієї мистецької програми функцію конферансьє сповняв маестро Володимир Гентіш, як звичайно леґкістю дотепу розважаючи гостей та викликуючи погідний настрій і усмішку. Не зважаючи на дощову погоду, на концерті в павільйоні „Веселка" публіка так виповнила залю, що забракло місць і гостям довелось стояти на сходах. Після програми відбулася забава з танцями при звуках оркестри „Амор" під керуванням Миколи Романенка.

Совєтсько-китайські переговори в справі прикордонного випадку перервано

Москва.—Згідно з повідомленням ТАСС, Леонід Ільїчев, голова совєтської делеґації, яка упродовж останніх двох місяців вела переговори у Пекіні в справі захопленого китайцями совєтського гелікоптера з трьома пілотами, повернувся до Москви 18 серпня. Ніяких докладніших даних в цій справі ТАСС не подав, обмежуючись тільки до заяви, що поворот Ільїчева є зумовлений його завданням. Західні коментатори враховують можливість, що Ільїчев не перервав переговорів, а тільки що він повернувся до Москви по додаткові інструкції.

В БУКАРЕШТІ ПОЧАЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ СПРАВ НАСЕЛЕННЯ У СВІТІ

Букарешт. — За ініціятивою Об'єднаних Націй тут почалась 19 серпня Світова конференція для справ населення у світі, у якій беруть участь представники понад 100 держав. Конференція має за основне завдання застановитися над шляхами ефективної контролі збільшування населення у світі, яке небавом досягне чотири більйони людей. При прирості 2 відсотків річно, число населення упродовж найближчих 35 років подвоїться. Об'єднані Нації, ні окремі уряди не надіються, що ця перша того роду десятиденна конференція принесе розв'язку проблем, але все таки принайменше загострить увагу народів світу до цієї проблеми і приневолить їх до застанови над заходами у власному засягу. В конференції беруть участь делеґації ЗСА, СССР, Китаю, Індії. Заповіджена також участь делеґації Ватикану.

Конференція була заповіджена ще в 1972 році і її попередили три симпозіюми над різними аспектами населення у світі, на яких також намічено, у погодженні з ОН, своєрідний „плян акції". До участи запрошені всі члени ОН, афілійовані з ОН організації і акредитовані при ОН неурядові організації. Як інформують, від участи відмовились такі держави: Південна Африка, Савдівська Арабія, Ніґер, Малякві, Мальта, Тонґа і Ляос. Ні одна з цих держав не подала причини щодо такого свого рішення. Справами конференції відає спеціяльний комітет, який діє під проводом генерального секретаря конференції та її організатора д-ра Антоніо Сарільйо Флореса, колишнього мехіканського міністра закордонних справ і амбасадора Мехіко в ЗСА.

У наміченому „пляні акції" передбачаються заходи, у висліді яких обнижено б приріст населення у країнах, які розвиваються, з 2.4 відсотків до 2 відсотків до 1985 року. У країнах індустріяльно розвинених приріст останеться на цьому ж самому рівні — 0.9 відсотків і менше. В пересічному, у цілому світі природний приріст населення у світі мав би обнизитися до 1.7 відсотків. Коли йдеться про економічно недорозвинені країни, то на всіх 120 країн того типу тільки у 30 країнах є примінювана політика обмежування населення, в інших 30 країнах такі пляни існують тільки номінально і не виходять поза питання суспільної опіки, а у 50 країнах переважає або невтральне, або просто неприхильне відношення до питання контролі народжень і контролі приросту населення взагалі. Як вже інформовано, членом американської делеґації на цю конференцію є також проф. д-р Лев Добрянський, президент УККА. Американську делеґацію очолює секретар Департаменту здоров'я, освіти та суспільної опіки Каспар Вайнберґер.

ТУРЕЦЬКИЙ УРЯД ПРОГОЛОСИВ ПЕРЕМИР'Я НА КИПРІ, А ТУРЕЦЬКІ ВІЙСЬКА ПРОДОВЖУЮТЬ НАСТУПАТИ

Нікозія. — Коли у висліді дводенного наступу на Кипрі турецькі війська захопили північну частину острова і вийшли на лінію Фамаґуста-Лефка, турецький прем'єр Булент Есевіт повідомив 17 серпня про припинення збройних дій, мовляв, турецька армія виконала намічений плян і забезпечила заселену турками частину Кипру. Одночасно прем'єр Есевіт висловив готовість турецького уряду почати переговори про майбутнє Кипру. Не зважаючи на такі нібито примирливі заяви уряду, турецькі війська на Кипрі фактично зробили тільки коротку передишку у своєму наступі, бо вже 19 серпня вони почали поновно атакувати столицю Кипру Нікозію, при чому окремі турецькі військові з'єднання перейшли самими турками встановлену демаркаційну лінію і окружили Нікозію, дійшовши до місцевости Пірол.

Турецькі офенсивні операції на Кипрі ускладнили позицію американського уряду, який, як досі, з відносною неактивністю приглядався до розвитку подій на Кипрі, що, між іншим, вплинуло на рішення грецького уряду відтягнути свої війська з оборонної системи НАТО. Виступаючи публічно на телебаченні 18 серпня секретар оборони Джеймс Шлесінджер заявив, що Туреччина „пішла дальше як цього могли надіятися її приятелі і симпатики" у своїй офенсиві на Кипрі. На основі заяви Шлесінджера можна припускати, що ЗСА готові врешті почати стосувати санкції проти Туреччини. Все таки, не уточнив ще свого становища Державний департмент ЗСА, поминаючи повідомлення, що Генрі Кіссінджер готовий посередничити у переговорах. Загально в Атенах і в Европі переважає переконання, що цим разом Державний департамент і сам Генрі Кіссінджер не дописали, не започаткувши своєчасно заходів з метою не допустити до кризи у цій частині Середземного моря. Один з коментаторів прямо заявив, що „Кіссінджера увага в тому часі була спрямована кудись інде, правдоподібно на кризу Ніксона. ЗСА за холодно поставилися до подій, зокрема до усунення Макаріоса і не виявили познак, що розпізнали у час назріваючу небезпеку".

Знову ж Совєтський Союз обвинувачує НАТО за події на Кипрі, а совєтські газети пишуть про „відкриту аґресію" західнього воєнного бльоку. Згідно з заявою „Красной звезди", органу Совєтської армії, НАТО не заінтересоване у мирі на Кипрі, а у збереженні там своїх військових і стратегічних позицій. Газети „Правда" і „Красная звезда" вимагають відтягнення з Кипру всіх чужоземних військ і привернення уряду Макаріоса.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник / Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Черговий удар

Є всі підстави припускати, що питання вирішення справи статусу упривілейованої держави для Совєтського Союзу у торговельних взаєминах з ЗСА буде дуже скоро вирішене в користь СССР. Користаючи зі зміни на пості президента ЗСА, совєтський уряд зробив вигідне для СССР тактичне потягнення, інформуючи нового американського президента Форда, що СССР не ставитиме труднощів совєтським жидам в еміграції з СССР, а навіть буде збільшена квота жидівських еміґрантів.

Ця інформація, що її передав президентові Фордові совєтський амбасадор в ЗСА А. Добринін безпосередньо по своєму повороті з Москви, дала привід американським офіційним чинникам і американській пресі заговорити про „знаменний пролом" на цьому відтинку, мовляв, президенту Фордові пощастило досягнути у відносинах з СССР це, чого не вдалось його попередникові — Р. Ніксонові.

Практичним наслідком оцього „знаменного пролому" є це, що сенатори Генрі Джексон, Абрагам Рібікофф та Джекоб Джевітс заповіли, що вони вже не будуть протиставитися схваленню нового законопроєкту про зовнішню торгівлю включно з признанням для СССР статусу упривілейованої держави.

Такий досить незугарний і нещасливий епілог знайшла справа, яка наробила в ЗСА стільки ґаласу, і в такій формі завершиться змагання на форумі Конґресу за пошанування основних прав людини в Совєтському Союзі. Очевидно, справа еміґрації жидів з СССР — важлива сама по собі, але вона не охоплює ще цілости проблематики прав людини в СССР. Не маючи іншого виходу і бажаючи за всяку ціну дістати статус упривілейованої держави у торговельних взаєминах з ЗСА, совєтський уряд рішився на „компроміс", який не розв'язує суті проблеми, а тільки її заторкує. Такий „компроміс" догідний для СССР на сучасному етапі і догідний для ЗСА з уваги на внутрішні американські відносини. Для справи прав людини цей „компроміс" є програною, а признання для СССР на таких умовах упривілейованого статусу є черговим ударом по всіх тих, які змагаються за привернення основних прав людини для всього населення СССР.

Рішальний фактор

Коментуючи та оцінюючи сумної пам'яти Вотерґейтську аферу, яка довела до великих потрясень в американському суспільстві і мала своє завершення в безпрецедентній в історії резиґнації президента країни, віддається цілком оправдану заслугу американській системі „влади народу, через нарід і для народу", яка в цьому випадку витримала одну із найбільших своїх проб і криз. При цьому також цілком оправдано звертається увагу, що рішальну ролю у відкритті та полагодженю демократичним порядком тієї афери рішальну ролю відіграла преса та інші засоби масового порозуміння. Власне ця Вотерґейтська афера, її розвиток і полагодження може послужити і цілком певно залишиться клясичним прикладом, як функції, так і значення і вартости вільної преси у вільному суспільстві.

У розвитку цих подій одним із перших, що понесли консеквенції своїх безчинств був колишній віцепрезидент Спіро Еґню. Цікаво, що власне він, Еґню, в уряді президента Ніксона був найбільшим критиком засобів масової інформації. Він, можна б сказати, вів своєрідний хрестоносний похід проти преси та інших засобів інформації, закидуючи їм всілякі первородні гріхи, мовляв, вони інформують і звітують головно про всілякі безладдя і беззаконня, замикаючи очі на досягнення. В світлі того, що пізніше сталося, кампанія Еґню проти такої поведінки преси цілком зрозуміла. Він же — як кажуть — мав масло на голові і йому самому найбільше залежало, щоб преса інформувала про його „досягнення", закриваючи очі на його промахи.

Подібне відношення до преси мав і президент Ніксон. Вже після його резиґнації звернено увагу, що його пресовий секретар не був професійним журналістом, а тільки спеціялістом у публічних зв'язках і все відношення Білого Дому з часів президента Ніксона до преси та її інформування відбувалося власне під знаком публічних зв'язків, а не пресово - інформаційної служби. Також і президент Ніксон мав на це особисті причини, як це недвозначно виявив розвиток подій, що довів до його уступлення.

Свого часу Тома Джефферсон твердив, що коли б він мав до вибору вільне суспільство без вільної преси, чи вільну пресу без вільного суспільства, то він ні хвилини не вагався б, щоб вибрати вільну пресу, бо без неї не може існувати вільне суспільство. Останні події знову виправдали цю істину.

Іван Смолій

ЧИ МИ СПРАВДІ НА ПОРОЗІ ДОВГОГО СВІТОВОГО МИРУ?

Ведена від кількох років і послідовно здійснювана теперішнім американським урядом політика мирного співіснування між ЗСА і СССР стає часто предметом роздумів і коментарів на сторінках нашої преси, з очевидним намаганням наших публіцистів знайти в новій ситуації місце для нашої визвольної концепції і навіть інтерпретувати сучасну політику співіснування як корисну для нас. При тому цікавий також факт, що теперішню співіснувальну фазу вважає дехто не перехідним, коньюнктурним явищем, а чимсь новим і довготривалим.

Таку думку висловив, наприклад, М. Сосновський у статті „Мирне співіснування — основа міжнародних відносин на майбутнє" („Свобода", ч. 126, 1974). Як видно вже з заголовку статті, автор переконаний, що мирне співіснування — це справді основа міжнародних відносин у майбутньому. У статті він уточнює те своє переконання досить недвозначно, відмічуючи „великий злам у мисленні політичних лідерів", підтверджений „у верхах совєтських лідерів, а також в дискусії на сторінках совєтської преси", і далі пише: „... в минулому, в жадному історичному періоді не існували передумови об'єктивного порядку такої міри, як це сьогодні, що мають вирішальний вплив на дальший хід подій. Навіть у час відносно найдовшого мирного періоду після Віденського конґресу (1815-1914) того роду об'єктивні передумови не існували, а мир у світі, поминаючи знову ж місцеві війни, зберігся упродовж повного століття... На нашу думку, цілий світ перебуває в цім періоді, коли основою міжнародних відносин ще довго буде принцип мирного співіснування різних політичних і соціяльних систем"...

Помянувши оптимізм прогнози, що його не знайти і на сторінках світової преси, треба насамперед висловити застереження щодо паралелі між часами по Віденському конґресі і сьогодні. Віденський конґрес відбувся в два роки по закінченні Наполеонівських воєн і на ньому вирішено спірні питання. Від закінчення Другої світової війни минає вже майже 30 років, а ще чогось на подобу Віденського конґресу не відбулося, ще окупаційні армії стоять по різних европейських країнах, і країни поділені, переполовинені непрохідними бар'єрами, і навіть щось таке аморфне і немічне, як Европейська конференція для співпраці і безпеки, застрягло на мертвій точці.

Справді, по кривавій купелі і жахіттях Другої світової війни людство могло надіятися на століття миру, і це повинен був бути „Мир американський", як по Віденському конґресі наступив був „Мир британський", що ґарантував стабільність відносин у всьому світі. Але хіба треба кому пригадувати, що „Мир американський" проіснував заледве кілька років, бо його успішно оспорив Совєтський Союз у безперервних конфронтаціях з Америкою в Кореї, Берліні, Мадярщині, Чехо - Словаччині, Кубі, Банґладеші, В'єтнамі й, останньо, на Влизькому Сході.

Коли говорити сьогодні про мир, треба говорити не про один мир, а про два: „Мир американський" і „Мир совєтськи". Взаємини між тими двома мирами не можна аж ніяк охопити поняттям „мирного співіснування", що суґерує атмосферу „мирного суперництва", в якому, як уточнює М. Сосновський, „змагання має вестися „мирними засобами", з використанням економіки, науки, культури тощо, а в найгіршому випадку не виходити поза місцеві війни".

Идеться саме про отой „найгірший випадок", про місцеві війни, які є тепер і будуть у майбутньому не випадком, а безперервним явищем. Це по суті картина, яку досконало змалював Джордж Оруел у своєму творі „1984", і відносини у тому часі треба визнати не „мирним співіснуванням", а „збройним співіснуванням". Що це означає, ми мали клясичний приклад під час останньої війни між Ізраїлем і Єгиптом, де обидві надпотуги, ЗСА і СССР, спершу вели обережну гру і на досконалу зброю посилали ще досконалішу протизброю воюючим сторонам, але коли прийшло до кризи, тоді совєтські парашутні дивізії вже готувалися встрянути в акцію, а Ніксон наказав світове поготівля збройних сил, отже ми були недалеко від збройної конфронтації між надпотугами.

Можливість такої конфронтації, попри всі заяви, існує далі, бо як висловився великий знавець світової проблематики Аластер Бюкен, колишній командир Британського королівського коледжу оборонних студій з приводу „детенту", обидві сторони є одна до одної „фундаментально ворожі". На думку другого совєтолоґа, проф. З. Бжезінського, вигляди „детенту" теж неясні, бо він бачить „в совєтському наставленні дивоглядну комбінацію ідеологічного осаду і недавно пробудженого націоналізму великої потуги".

Але якщо навіть обидвом партнерам якось вдасться оминути конфронтацію, — ілюзорність і хиткість миру не на століття, а навіть на дуже короткий час у сучасному світі зумовлена іншими факторами, „обєк'тивними причинами", що їх автор не взяв у рахубу при проєкції майбутнього. Ці фактори — це ускладнення у зв'язку з технічним проґресом, катастрофічна економічна ситуація в світі, загострена останньо енерґетичною кризою та надмірний приріст населення в світі.

Покликаючись на висновки так званого „Римського клюбу" з 70 видатних учених із 25 країн, писав з цього приводу О. Солженіцин в „Листі до совєтських вождів": „Названі групи вчених поробили компюторні обрахунки за різними варіянтами економічного розвитку і всі варіянти виявилися безнадійні, провіщаючи катастрофічну загибель людства між 2020 і 2070 роками, якщо вони відмовляться від економічного прогресу. У цих розрахунках розглядалося п'ять головних факторів: населення, природні ресурси, сільсько - господарське виробництво, промисловість і забруднення оточення. Як вірити існуючим даним про ресурси Землі, деякі з них прямують до швидкого вичерпання: за 20 років вичерпається вся нафта, за 19—уся мідь, за 12—живе срібло і багато інших добігають кінця, дуже обмежені енерґетичні ресурси і прісна вода. Але навіть, якщо наступними дослідженнями запаси виявляться і вдвоє і втроє більші відомих нині і якщо вдвоє збільшиться продуктивність сільського господарства і підпорядкована буде людині необмежена нуклеарна енерґія,—у всіх випадках у перші десятиліття XXI віку повинна наступити масова загибель населення..." В тому, очевидно, гратиме головну ролю економічний хаос і перенаселення землі.

Понуру картину незвичайного росту мілітарної сили і агресивности СССР у комбінації з заломанням економіки вільного світу прочитали вже, як біблійний напис на стіні, західні країни. Раптове пробудження духа єдно-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Фалина Любинецька

УКРАЇНСЬКЕ СТУДЕНСТВО ПОЛОВИНИ 70-ИХ РОКІВ

Побуваючи на II СКВУ в Торонто м.р., мала я нагоду вперше бачити українську студентську молодь, яка виступала там організовано не в ролі танцюристів чи співаків легкої української музики, але в ролі партнера нашого громадського життя, партнера, який ставив свої вимоги і боровся послідовно за своє належне місце в нашому суспільстві. І треба сказати, що велика частина делеґатів, а серед них такі видні особистості, як ректор УВУ проф. Володимир Янів і Маруся Бек, заступник голови УНРади цю молодь підтримували, визнаючи, що крайня пора, щоб ця молодь включилась в ряди нашого громадського життя, не зважаючи на те, що вона мислить поінакшому ніж покоління 30-тих чи 50-тих років.*)

Виступ нашої молоді на СКВУ не був відірваним. Ми мали нагоду читати в пресі про конференцію СУСТа на сході Америки, а від 15 - 17 травня 1974 року зорганізовано подібну конференцію для середніх і західних стейтів, що є заслугою Президії СУСТА та її голови Євгена Іванцева і його заступника на Заході Андрія Міхняка. Щоб наладнати організацію українського студентства на заході Америки Є. Іванців зимою ц.р. відвідав Міннеаполіс, Чикаґо, Детройт і Клівленд, а А. Міхняк об'їхав такі віддалені осередки, як Сан Франціско, Каліфорнія, і Денвер, Кольорадо.

Господарем конференції була Студентська Громада в Детройті, якої головою є адв. Роман Тарнавський. Він, хоч вийшов вже зі студентських рядів, вирішив подати свою помічну руку молодшим друзям, щоб заохотити їх до праці в майбутньому. В організації цієї конференції багато праці крім А. Міхняка з Клівленду і Р. Тарнавського вложили ще Ада Мушинська, Володимир Іваницький, Нестор Щербій і Маруся Зарицька.

Особистий контакт зі студентськими громадами в середущій і західній Америці виявився дуже корисним, бо на Конференцію в Детройті приїхали делеґати не тільки з таких поблизьких міст, як Клівленд, Колумбус, Чикаґо, але були й заступлені студентські громади з Блюмінґтон (Індіяна), Міннеаполіс (Мінн.), Лексінґтон (Кентакі), Пітсбурґ (Пенн.), Сан Дієго (Каліф.). З - поза Детройту прибуло 75 студентів, а разом всіх студентів біля 100.

Конференцію відкрив Євген Іванців — голова СУСТА, після цього зложено привіти: інж. Богдан Петріна (УККА — метрополітальний відділ, інж. Данило Березовський (Світова Виховно - Освітня Рада СКВОР), Маруся Бек, Заступник Голови УНРади, від Інформаційного Інституту, Б. Футала (Світова Управа ТУСМ).

Крім організаційних справ і звітів членів Президії СУСТА, які були темою першої сесії, на конференції відведено багато часу студентським проблемам, молодому жіноцтву і акції оборони українських патріотів в Україні. Не від речі буде згадати і розвагові імпрези, які є складовою частиною кожної зустрічі нашої молоді. До таких розвагових імпрез належало висвітлення українського фільму „Тіні забутих предків" і забава. При організації забав однак все треба мати на увазі, щоб така забава належно репрезентувала українського студента.

Друга сесія була присвячена обговоренні двох тем: 1. „Яку ролю мають відіграти студентські громади і СУСТА в 1970-тих роках" і 2. „Молоде жіноцтво в українському суспільстві". Обі ці теми розглянено в окремих дискусійних лавах. Членами першої дискусійної лави були: Євген Іванців, президент СУСТА, Роман Тарнавський (УСГ Детройт), Андрій Каркось (УСГ Міннеаполіс), Віктор Остапчук (УСГ Чикаґо), Анна Мельничук (УСГ Пітсбурґ). Присут. біля 150 осіб.

Такі засоби, на думку членів лави, допоможуть зберегти українську ідентичність і поширити українського духа серед студентської молоді: а) старання за федеральні фонди для різних проєктів в українській громаді і активність українських студентів в американському політичному житті (Є. Іванців, СУСТА); б) українська мова (Р. Тарнавський, Детройт), в) український танок і український спів є тим цементом, який споює молодих людей в суцільний гурт (Анна Мельничук (Пітсбурґ. Там студенти переважно з третього і четвертого поколінь щойно починають працю); г) праця студентів в обороні українського імени по університетах, а у зв'язку з тим стеження, щоб університетські бібліотеки мали більше україніки, старання про те, щоб узагалі було більше видань про Україну (Каркоць, Міннеаполіс); ґ) українська музика, особливо модерна з'єднує молодь (В. Остапчук, Чикаґо).

Ця дискусійна лава була ведена англійською і українською мовами. Модератором був Роман Тарнавський.

Членами другої дискусійної лави були Віра Андрушків (має закінчені педагогічні студії, учителька українознавчої школи в Детройті), Христя Лукомська, (студентка університету Вейн в Детройті), Ада Мушинська (закінчила педагогічні студії в Детройті, учителька українознавчої школи в Детройті).

Віра Андрушків говорила на тему змагань молодої матері за збереження української ідентичности у дитини. Вийшовши із дефініції українського виховного ідеалу, вона підкреслила: а) молода мати мусить в першу чергу сама вірити в доцільність національного самозбереження, а чинниками, які це вирішують є держава, мова, церква. Вирішивши раз доцільність українського виховання своєї дитини, вона повинна дуже послідовно супроти своєї дитини поступати, отже українська мова дома, українська школа, українська церква, українське середовище; б) мати-українка має призадуматись „над позитивними впливами американського довкілля і цей корегуючий елемент „вміло вживати в поборюванні хиб української вдачі"; в) Маючи вирішний вплив на виховання своєї дитини молода мати повинна брати участь у праці українського середовища, щоб могти впливати на його рівень, бо це середовище є те довкілля, яке виховує її дитину.

Ада Мушинська вказала на малу активність студенток в обороні українського імени в університетах, периферійне їхнє зацікавлення українською культурою, яке обмежується тільки до фолкльору. Тимчасом студентки повинні студіювати глибше нашу культуру, бо як майбутні матері вони є співвідповідальні за створення українського дому, оцього українського „мікрокосмосу", який надає головний напрям у збереженні нашого імени.

Христина Лукомська розглядала тему створеного віками „міту жінки" у світі. Згідно з тим стандартом, основною прикметою жінки має бути жіночість, а головною її ролею піклувальництво. У висліді цього є інший стандарт у вихованні хлопців і дівчат. Прелеґентка оспорювала такий підхід у вихованні дівчат, в тому й українських, вважаючи, що він витворює пасивність, лінивство, не сприяє ростові замітних індивідуальностей серед нашого жіноцтва, задовілля підрядними становищами.

Ця дискусійна лава була ведена частинно англійською мовою (по-українському доповідали Віра Андрушків і Ада Мушинська). Модератором лави була Христина Лукомська.

Третя сесія була присвячена темі: „Сучасний стан в Україні і акції оборони українських десидентів" („десидент, на мою думку, — назва не підходяща). Не зважаю-

(Продовження на стр. 4-ій.)

*) Конференція Союзу Українських Студентських Товариств Америки в Детройті відбулася 17 - 19 травня. На тему цієї конференції була вже інформація у „Свободі" з 4 червня. Стаття Ф. Любинецької доповняє дані про цю конференцію з одночасним точнішим з'ясуванням порушених там проблем.

Прим. Редакції

Алла Коссовська

***

Як очі Вірині, таке сьогодні море,
Таке спокійне, сіроголубе . . .
І мимоволі згадую тебе
І літо незабутнє, неповторне,
Що нам життя зламало жартома . . .
Чи може в тому винна я сама?
Де зроблено і ким ту непоправну,
Фатальну помилку? Хто відповість на це?
І миле, дороге твоє лице
Виразно бачу я крізь дим десятиріч,
Обличчя, що рідніш за всіх облич,
Тому, що в серці ти і Україна
Навіки з'єднані в один суцільний біль . . .
І треба не абияких зусиль,
Щоб в думці не зливалися в єдине
Твоїх очей прозороніжна синь
І батьківщини „сторозтерзаная" тінь.
І в день цей, золотий і сумно гарівливий
Усі думки мої, усі мої чуття
Летять туди ,де половіють ниви,
Де ти, де дім, де незабутній Київ,
Туди, куди мені нема вже вороття.

Д-р Антін Жуковський

ДНІ УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ У НОРД ДАКОТІ

Белфілд, Н. Д. (А. Ж.) — Від кількох місяців комітет в складі: Юлія Гурієнко, Бетти Малковська, Богдан Макарук, Аґнес Паланюк, Сам Криворучка і о. Михайло Боберський, як дорадник при гарній співпраці численних громадян і молоді підготовив на 29 і 30-го червня ц. р. т. зв. Дні Українських Піонерів, які відбулися в Белфилді і околиці західньої Норт Дакоти. Тут з кінцем мин. століття прибуло кількасот родин перших українських еміґрантів з Борщівщини і вже майже 80 літ живуть вони і їхні нащадки в тих околицях. Щоб вшанувати їх вклад в розбудову тих околиць влаштовано святочні дні присвячені піонерам.

Ці Дні Українських Піонерів були гарним і успішним показом української культури, як: вишивок, писанок, різьби, кераміки, пісні, танків, українських страв. Цю красу української культури привезли наші люди сюди і досі вони, їхні діти й внуки заховують її і нею гордяться.

Дня 29-го червня ц. р., при вимріяній погоді у містечку Белфілд, великий рух вже від самого ранку. Великі транспаренти перевішені через вулиці вітають гостей не тільки з різних міст Норт Дакоти, але також дітей, внуків і приятелів-знайомих із: Міннеаполісу, Чикаґо, Детройту, Ню Йорку, та зі стейтів, Айова, Небраска, Ореґон, Каліфорнія і ін., щоб вшанувати ще живучих наших перших іміґрантів та спом'янути тих, що вже відійшли у вічність. — Того ж дня вже від години 10-ої рано у великій гімнастичній залі Католицької школи можна оглядати українські вироби. У великім вестибулю перед виставовою залею при застелених вишивками столах пані з Комітету, реєструючи гостей ввічливо про все інформують, а дівчата й хлопці впроваджують гостей і роздають спеціяльно на ті дні видану книжечку по-англійськи „Українці в Норт Дакоті", яку зладила і приготовила до друку інспіратор цього святкування і душа комітету Аґнес Паланюк. У тій книжечці представлена історія нашого поселення в Норт Дакоті і в ній багато ілюстрацій.

У виставовій залі, на сцені споряджено український церковний престіл з хоругвами по обох боках, на якім красувалося старинне українське Євангеліє.

Перед сценою на фронті залі, на п'ятьох великих столах і кількох манекінах, розкладено численні вишивки, різного роду обруси, множество різних подущинок, рушників, покривала на ліжка, завіски та стилізовані українські строї, а все це роботи пані Святослави Жуковської. Вона також виставила гуцульський стрій, гуцульську різьбу, кераміку і багато інших наших виробів, які притягали численних відвідувачів. — Пані Жуковська знана в стейті зі своїх вишивок, вона багато разів їх виставляла по різних американських клюбах, університетах, коледжах і середніх школах, а її дім часто відвідують кляси мистецтв з коледжів і середніх шкіл. На бічних стінах виставової залі численні вишивки багатьох людей з цієї околиці, одяги і знімки, почавши від перших еміґрантів по найновіші часи, які розповідають історію їх приїзду і тих часів, які вони тут пережили, бо наші перші іміґранти мали великі труднощі економічні, соціяльні, мовні та інші, які їм приходилося перебороти. — На столах під бічними стінами виставлено різні домашні вироби, українські писанки і різні наші страви. На особливу увагу звертає станок п. заг. Тарас Шевченко, поет-пророк і борець за волю України, який зладив студент середньої школи Паланюк, син Василя і Аґнес. Мапи України і артистичні тризуби та українські й американські прапори прикрашували всі стіни. При вході до залі, на трьох великих столах, можна було оглянути всю нашу пресу, журнали і книжки, які видано у вільному світі. Виставку преси, журналів і книжок влаштував д-р Антін Жуковський. — Виставку відвідало дуже багато людей, вони діставали пояснення і забирали собі адреси української преси і книжок головно, англійською мовою.

Того ж дня, 29-го о 4-ій год. по полудні, понад 600 осіб приїхало на найвищу гору, а крім того американські ветерани, та кількадесят хлопців і дівчат у народних строях, щоб вшанувати померших еміґрантів і бути свідками посвячення нового великого хреста, побіч ще добре збереженого дубового хреста, де у 1902 р. похоронено першого українського еміґранта у Норт Дакоті. Посвячення довершив Преосвященний Владика Кир Ярослав Габро в сослуженні о. декана Антона Борси з Джерзі Сити, о. Мих. Боберського, місцевого пароха і о. Ґлена, сотрудника церкви св. Миколая у Чикаґо. Співав хор церкви св. Димитрія. — По посвяченні, делеґації склали вінки від: Українських Американських Ветеранів, від молоді, від УККА і від лицарів Колюмба.

Увечорі цього дня, у великій залі публічної школи, відбувся бенкет з участю понад 1200 осіб, які прибули з різних стейтів ЗСА і Канади для вшанування наших перших еміґрантів, з яких ще понад 40 живучих ми бачили почесними гістьми.

Бенкет почали хороводом всі танцюристи — традиційним „Вітайте", по якім двоє найменших танцюристів, зійшовши зі сцени підійшли до почесних столів і передали на руки Преосв. Кир Ярослава хліб і сіль, в цей спосіб вітаючи всіх. Відтак Владика відмовив молитву і поблагословив страви, а майстер церемонії Рой Басараба представив почесних гостей і запросив посадника міста Валтера Дутке до привіту. По його привіті з ентузіястичними привітами виступив маестро Василь Авраменко, який майже 40 літ тому вчив тут українських танців, а тепер є свідком як діти і внуки його учеників виконували танки. З черги майстер церемонії представив д-ра Антона Жуковського, голову стейтової Філії УККА і заступника президента УККА, який в імені тих установ і від всіх українців у ЗСА сердечно привітав наших піонерів і всіх гостей, при тім висловив признання і подяку піонерам за їхню працю і труди у побудові наших церков і розбудові нашого організаційного життя у тій частині Америки, також подякував комітетові цих святкових днів, бо тим вони не тільки віддали пошану нашим піонерам але тим самим причиняються до відродження українських традицій і звичаїв показуючи американським сусідам нашу культуру. Висловив радість, що наша молодь, вже третього і четвертого покоління, є горда зі свого походження і горнеться до всього, що є українське.

Спонтанними оплесками і повстанням з місць присутні привітали промовця Преосвященного Владику Кир Ярослава Габра, який скоріше приїхав з Риму, де був із своїм катедральним хором „Верховина", щоб прибути на торжество вшанування наших піонерів. Владика Ярослав, син українських еміґрантів, зворушливим словом вітав їх та їхніх дітей і внуків, радіючи, що наша молодь, вже третє покоління, любить рідну Церкву, плекає українські традиції. Кир Ярослав закликав всіх продовжувати цю працю. Головну промову виголосив о. монс. Антін Борса, декан з Джерзі Ситі, Н. Дж., колишній парох наших парафій у Белфилді, Норт Дакоті в рр. 1937 до 1940. — Він пригадав, як то у тих трудних літах депресії наші люди і його тоді парафіяни переживали тяжкі часи, але не заломилися, бо покладали надії на Бога. Всі горнулися до своєї Церкви, мали гарний хор, яким він провадив, мали різні товариства, тому й сьогодні радіє, коли бачить, що все це не завмерло.

На ці торжества наспіли також численні письмові привіти від: губернатора стейту, від обох сенаторів, від конгресмена і від проф. д-ра Василя Галича.

Поміж виступами промовців, Марлис Макарук-Ціскар відіграла на фортепіяні „Українську думку" В. А. Присовського, а на закінчення бенкету український хор під диригентурою Дуена Іздеґарда (Ірляндця) відспівав „Многая літа" й „Не пора". Молитвою-подякою Преосвященний Кир Ярослав закінчив бенкет.

У неділю вранці, 30-го червня Влагодарственну — Со-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЧИ МИ СПРАВДІ НА ПОРОЗІ ДОВГОГО СВІТОВОГО МИРУ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

сти в країнах НАТО і плянування кращого озброєння, а далі схвалення серед „детенту" величезного воєнного бюджету ЗСА, вказують, що світ готується не до „мирного співіснування", а до оборони. У гру входять фактори, що стоять поза контролею будь - кого, світ розхитаний, фанатичні групи в ньому можуть потягнути за собою у безодню заглади ввесь світ, національні і соціяльні питання в багатьох країнах в такій стадії, що вирішити їх може тільки боротьба.

На порозі тієї апокаліпси важко говорити про століття миру. Тільки Леонід Брежнєв вже декілька разів висловився про святкування століття СССР, з солодкою мрією про тисячоліття „совєтського райху", і, щоб пропагандивно протидіяти очікуванням і загальним переконанням про неминучість потрясень і змін в СССР, що їх так глибоко проаналізував російський історик Андрій Амальрик у своєму творі „Чи проіснує Совєтський Союз до 1984 р." Як відомо, у тому творі Амальрик висловив припущення, що СССР може не проіснувати до 1984 року при внутрішніх суперечностях і протиріччях, наявності ворожнечі між Росією і національними республіками і можливості війни з Китаєм. Ще кілька років тому цей твір обговорювала вся світова преса, про нього було багато написано і в нас. Сьогодні при розмовах про майбутність про нього навіть не згадано. Чи справді такий він став раптом безвартісний? Чи так прорахувався Андрій Амальрик? Чи його передбачування сьогодні вже не актуальні? Чи СССР став раптом монолітом, зникли в ньому внутрішні неполадки, що ми навіть тут, у вільному світі з власної волі, пишемо про довгі часи миру? Адже, пишучи про довге „мирне співіснування" між СССР і ЗСА, ми тим самим не ставимо під сумнів існування СССР, а пророкуємо отому „Архіпелагові ҐУЛАГ" таку саму довготривалість і стабільність, як ЗСА.

Прослідкуючи отой феномен забуття твору Андрія Амальрика і майже байдужого проходження світу попри найбільше монументальний акт обвинувачення, який будь-хто коли склав проти совєтського режиму, — „Архіпелаг ҐУЛАГ", — не можемо не подивляти майстерности совєтської пропаганди і рафінованости політики Москви. Вона заграла карту „детенту" не тому, що їй хтось загрожує, бо вона сьогодні на вершинах мілітарної сили. Політика „детенту" потрібна їй була на відвернення внутрішньої катастрофи. З неї вона викарабкалася при допомозі американської пшениці і мільйонів долярів, що пливуть і ще плистимуть в економічній площині, з ясними і очевидними наслідками, що про них З. Бжезінський висловився в телевізійній дискусії так: „Щодо економічного детенту, це на мою думку є рід „детенту", що не заохочує до найкращого, і який в деяких випадках зміцнює найгірше, бо припізнює внутрішні реформи в СССР... Він стримує рід тиску з нутра економіки, що зчасом переллється на політичну сферу. Справді, він навіть дає заохоту до певної міри внутрішніх переслідувань, якщо зовнішня ціна не зависока..."

Ні, зовнішня ціна не зависока! Захід сприймає все. В його обійми виштовхують одного за другим провідних людей з СССР, що могли б поглиблювати внутрішню кризу, а Захід приймає їх, обдаровує грішми, вигодами і посадами, і — всі щасливі! проріджені ряди російських дисидентів мовкнуть, відважних борців інших народів внарештовують та саджають у психіятричні лікарні. Ошоломлений мілітарними та економічними успіхами, сучасний совєтський режим готується вже справді до святкування 100-ліття СССР, готується в наступаючому економічному хаосі і в серії нових енергетичних і сирівцевих криз стануть у проводі світової „голоти" і під гаслом „мирного співіснування" підпрядкувати собі ввесь західній світ.

Як може виглядати ера „мирного співіснування", змалював професор політичних наук Центру міжнародних студій Масачузетського технологічного інституту Вільям Гріфіт у статті про НАТО: „Процес був би поступовий, включаючи в себе те, що росіяни називають „тактикою салямі" (тобто різання по шматках). В правдоподібному першому відрізку Москва повідомила б европейські держави, спершу менші, що вона не бажає собі критики Совєтського Союзу на їх контрольованих урядом радіо і телевізійних станціях. Якщо критика не була б припинена, Москва остерегла б, що може прийти до другої Берлінської кризи. Західня Німеччина, зокрема обезсилена відходом американських військ, ледве чи оперлась би таким домаганням.

З допомогою місцевих комуністичних партій Москва почала б натиск на поступовий, а потім повний перехід европейської торгівлі від ЗСА до СССР. Також прийшли б домагання про обмеження американських інвестицій в Европі. Наступне, Москва настоювала б на регулярну консультацію з европейськими державами про закордонну політику і, вкінці, на право вета в тій політиці і навіть на вплив на вибір голів урядів..."

Що ж ждало б нас? Чи можемо чекати і дошукуватись чогось доброго в „мирному співіснуванні"? Які можуть бути наші переорієнтації? Які можуть бути наші пляни, коли приймаємо, що „мирне співіснування" залишається принципом міжнародних взаємин на довгі часи, отже, коли ще десятиліття будуть існувати ті самі, а може ще й гірші обставини, коли винищування нашої інтелектуальної верстви, наших культурних надбань, нашої мови і нашої національної свідомости ще буде посилене?

І чи не доходить оте російське „салямі" вже і до нас на еміґрації у натиску СССР на західньо-німецький уряд, щоб припинив допомогу для наших наукових установ? А чи не відчутне вже лезо московського ножа, коли раптом публікують у пресі списки, де подані наші провідні люди, як воєнні злочинці, коли знеславлюється наше недавнє минуле, коли вільно розкриваються перед будьким завгодно секретні картотеки американських урядів? А що буде далі?

Було б справді трагічно, якщо б ми були перед періодом довгого „мирного співіснування", позначеного саме такими практиками і змальованими вище перспективами. Але, на щастя, такого довгого періоду не буде, і це твердження основане не на наших побожних бажаннях, а на „об'єктивних передумовах", на спостереженій дійсности. Західній світ врятується завдяки простому інстинктові самозбереження. А що зміни в СССР неминучі, — можна твердити навіть на основі такої одної появи, як Олександер Солженіцин і його „Архіпелаг ҐУЛАГ", що є твором не тільки його, але й сотень інших людей-свідків. Саме цей твір, а не кабінетні еляборати американських лібералів треба читати, коли хочеться зрозуміти, чим живе велика частина людства і які події грядуть неминуче.

Перед нами не часи миру, а важкі часи хаосу, воєн і революцій, а на терені СССР здійснення апокаліптичного видива А. Амальрика. Можливо, по тій кривавій купелі, коли розпанахають ракову пухлину, що наросла на організмі людства, настане доба мирного співіснування, але це все буде співіснування між іншими партнерами і на інших принципах. Тоді, можливо, будемо радіти мирові і орієнтуватися на нього. Але сьогодні разом з мільйонами гноблених і катованих ми можемо тільки протестувати проти толерування світового центру зла, підступу і поневолення.

Іван Смолій

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

му до президента Джералда Форда, в якій сказано: „Я глибоко стурбований долею Валентина Мороза. Я надіюсь, що Ви докладете всіх зусиль, щоб врятувати його життя. При цьому я закликаю Вас здійснити обіцяну Вами політику вільного доступу до Вас і в якнайближчому майбутньому зустрітися з представниками Комітету Оборони Валентина Мороза". Конґресмен Домінік Даньєлс дав зрозуміти Комітетові, що він добре поінформований про Валентина Мороза й інших переслідуваних українських інтелектуалістів, що він допомагатиме Комітетові наскільки він зможе і порушить справу Мороза з Державним Департаментом в Конгресі.

На заходи Комітету Оборони Валентина Мороза також дуже прихильно відгукнувся нюйоркський конґресмен Едвард Кач. В понеділок, 12-го серпня, конґресмен Кач вислав листи в справі Мороза до державного секретаря Генрі Кіссінджера і совєтського посла у Вашинґтоні Анатолія Добриніна. В листі до совєтського посла конґресмен Кач заявив:

„В листах до мене мої виборці висловлюють занепокоєння долею українського історика Валентина Мороза, який є в критичному стані внаслідок побиття і голодівки, яку він почав першого липня. Я приєднююсь до їх вислову стурбовансти і звертаюсь до совєтського уряду, щоб він подав інформації про теперішній стан здоров'я Валентина Мороза й про умови його ув'язнення, щоб він ґарантував життя і безпеку Мороза та, якщо можливо, звільнив його з гуманітарних причин".

В листі до державного секретаря Кіссінджера конґресмен Кач закликав його також звернутись до совєтського уряду в цій справі.

Представник Комітету Оборони Валентина Мороза звернув увагу на те, щоб обидва конґресмени вказали на телеграми й листи, що вони їх одержали від своїх виборців - українців. Представник Комітету закликав усіх українців надсилати телеграми в справі В. Мороза своїм конґресменам і сенаторам. Голос виборців, сказав він, завжди має свій вплив у Конґресі.

Радіо „Свобода" інформує слухачів в Україні про акцію оборони В. Мороза в ЗСА і Канаді

Ню Йорк. — В рямках своїх щоденних радіопередач в Україну „Радіо Свобода" продовжує передавати інформації про заходи української громади в ЗСА і Канаді в справі звільнення Валентина Мороза із совєтського ув'язнення. Як відомо, 6 серпня представник „Радіо Свобода" перевів інтерв'ю з головою Головної Управи ОЖОЧСУ Уляною Целевич, яка розказала про акцію організованого жіноцтва на форумі Об'єднаних Націй. 13 серпня було передано в Україну інтерв'ю з головою Крайової управи Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського, студента Аскольда Лозинського. Він з'ясував плян оборонної акції українських студентів в ЗСА в справі Валентина Мороза та ширше розповів про голодівку у Вашинґтоні та Ню Йорку.

Відбулася зустріч Садата з Кадафі

Каїро. — За ініціятивою і посередництвом шейка З'єднаних Арабських Еміратів аль-Нагіяна в Александрії відбулася 18 серпня зустріч єгипетського президента Садата з лівійським президентом Кадафі. Мета зустрічі — полагодити конфлікт, який розвинувся між цими двома арабськими лідерами, які так недавно заплянували були оформити єгипетсько-лівійську федеративну республіку. Покищо нічого невідомо, чи дійшло до порозуміння, але з боку ель-Садата є бажання досягнути порозуміння напередодні мирної конференції з Ізраїлем.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, в неділю, 4-го серпня 1974 року упокоївся у Джерментавн-шпиталі у Філадельфії, Па. мій Найдорожчий МУЖ

Д-р Володимир Рудницький

Коли він був уже важко хворий, але перебував ще дома, несподівано я поважно захворіла. У тій надзвичайно важкій і трудній для нас ситуації з найкращою допомогою поспішили нам наші найближчі сусіди, панство Теодозій і Лукія — „Люця" — Грицеви і їм належить моя найперша подяка. Особливо пані Люця подбала за перевезення спершу мене, опісля мого покійного чоловіка до шпиталю, опікувалася ним під час моєї неприявности, відвідувала у шпиталі і взагалі проявила нам обоїм стільки серця, наче рідна сестра. За її старання, труди й турботи — сердечне спасибі.

Моя сердечна подяка д-рові Ярославові Яримовичеві, за його найбільш дбайливу опіку в останніх днях і годинах життя мого покійного чоловіка та за його такт і делікатність, що їх проявив, коли перший повідомив мене, хвору в іншій кімнаті того самого шпиталю, про смерть мого мужа. Сердечно дякую о. совітникові Василеві Головінському, колишньому Українському Січовому Стрільцеві, за відправлення Парастасу над відкритою домовиною у похоронному заведенні Насевичів у Філядельфії, за Богослужбу й Панахиду у церкві св. Царя Христа, за надмогильну молитву на українському цвинтарі у Савт Бавнд Бруку і за промови у честь Покійника, виголошені у церкві та на похоронній тризні. Дякую всім достойним промовцям, які виступали на Панахиді, а саме — інж. Володимирові Біляєву, пані проф. д-р Наталії Пазуняк і п. Іванові Куровицькому, що його листа вона відчитала, та п. м-рові Іванові Костюкові з Трентону. Окрема подяка належить п. інспекторові М. Алексевичеві, голові Філядельфійського Відділу ОбВУА, в якому свого часу головував був мій покійний муж, — за активну участь у похороні, на Панахиді і цвинтарі, на чолі гурту членів ОбВУА з прапором та за його сердечні слова прощання, виголошені під час Панахиди. Сердечно дякую чоловічій групі хору „Кобзар", яка співала під час Панахиди, та її диригентові п. м-рові Романові Кишеві.

Дякую мистцеві Петрові Мегикові і директорові Маріянові Коцеві, і братанкові мого покійного мужа, Доріянові Рудницькому, які помогли нести домовину Покійного. Сердечно дякую п. меценасові Богданові Бородайкові, з Ню Йорку, найближчому приятелеві Покійного, за виголошення прегарної промови під час жалібної тризни та за його сердечні листи до Покійного під час його важкої недуги. Дякую сестрінкові мого покійного мужа, професорові д-рові Іванові Лисякові Рудницькому і його дружині Лесі за те, що вони, на вістку про смерть мого мужа, дзвонили до мене до шпиталю з Едмонтону в Канаді з висловами свого співчуття і прислали квіти на домовину та братанкові мого покійного мужа професорові Романові Рудницькому, за телефони з Огайо. Дякую інженерові Миколі Біліонкові і його дружині Вірі та їх зятеві Іванові Гуті і дочці Олі за прислання квітів з Детройту. Дякую Сестрицтву при українському православному соборі у Савт Бавнд Бруку за дбайливе уладження тризни і дякую пп. власникам похоронного заведення Насевичів, за дбайливу й надзвичайно ввічливу поведінку при уладженні похорону. Дякую всім тим, які замовили Заупокійні Богослужби. Є ними Панство: Лукія і Теодозій Грицеви, Надя і Осип Німеловичі, Зоя Маркович, інж. Михайло і Ольга Нич, Галя Слюзарева, М. Прасіцький, Олімпія Гайдучок, Мирон Карбівник з дружиною, Микола і Анна Тимків і інж. Дмитро і Дарія Кузик з Трентону.

Перебуваючи ще у шпиталі поважно хвора я не була фізично всилі взяти участь у Панахиді й похороні, що збільшило моє горе. Але, діставши докладні інформації про все, що стосувалося віддачі останньої послуги мому покійному мужеві, всім тим, які причинилися до звеличання Покійного, всім, які взяли участь у Панахиді, Богослужбі в церкві чи у похороні на цвинтарі — складаю якнайсердечнішу подяку.

МАРІЯ РУДНИЦЬКА з родиною

Філядельфія, 15 серпня 1974

Ніксон „запечатав" свої віцепрезидентські документи на 11 років

Вашинґтон. — 8-го серпня ц.р., тобто в день його резиґнації з посту президента ЗСА, Ричард Ніксон написав у листі до Артура Сампсона, який завідує Державним Архівом, що віцепрезидентські документи, передані до цього Архіву Р. Ніксоном, мають бути „запечатані" до 1-го січня 1985-го року. Таким чином, протягом наступних 11 років ніхто не матиме доступу до цих документів без особистого дозволу Р. Ніксона. Цим листом колишній президент Ніксон змінив первісні інструкції в цій справі, бо раніше він зазначував, що доступ до його віцепрезидентських документів буде обмежений тільки до кінця його президентури. Між подарованими для Державного Архіву документами є також ті, за які Ричард Ніксон відтягнув понад 400,000 долярів від свого федерального податку, але, як відомо, Податкове Бюро цього відтягнення не признало і колишній президент Ніксон мусить цю суму заплатити.

Король Гуссейн відбув наради у Вашинґтоні

Вашинґтон. — Під кінець минулого тижня перебував тут король Йорданії Гусейн, який перевів розмови з державним секретарем Генрі Кіссенджером, секретарем оборони Джеймсом Шлесінджером та президентом Фордом. 16 серпня президент Форд влаштував для короля Гуссейна обід. На нарадах у Вашинґтоні король Гусейн мав за завдання з'ясувати становище до проєктованої мирної конференції з Ізраїлем, а також узгіднити справу американської допомоги для Йорданії. Згідно з офіційним повідомленням з 18 серпня, ЗСА і Йорданія узгіднили плян заходів щодо йордансько-ізраїльських переговорів про роз'єднання військ Йорданії та Ізраїля. ЗСА поновили свої зобов'язання щодо допомоги Йорданії, а одночасно обидві країни запевнили, що продовжуватимуть заходи над досягненням на Близькому Сході тривалого миру. Відвідини короля Гусейна мали приватний характер.

Військо позбавило імперара Етіопії всіх прав

Аддіс Абаба. — Військова револьта в Етіопії, яка триває вже від кількох місяців, остаточно привела до того, що військові чинники рішилися позбавити 82-літнього імператора — автократа Гайлі Селясія його дотеперішніх прав. Одночасно у повідомленні у цій справі з 16 серпня говориться про розв'язання коронної ради, суду і воєнного комітету, які підлягали імператорові. Більшість міністрів, членів родини імператора, найвищих урядовців — позбавлені своїх дотеперішніх посад, а проти багатьох з них військові власті розпочали слідство у справі надужить. Військові чинники, які керують переворотом, заповіли проголошення нової конституції у країні. За найновішими повідомленнями, Синод Етіопської Православної Церкви, головою якої є імператор Гайлі Селясі, під проводом єпископа Абуни Тевофлоса запротестував проти проєкту нової конституції, мовляв, ця конституція проєктує відлучення церкви від держави. Синод у протестному листі домагається для Етіопської Православної Церкви провідного місця в державі. Військові кола інформують, що їхня церковна політика є подиктована тим, що Етіопська Православна Церква стала надійним прибіжищем для етіопських землевласників - феодалів, які, прикриваючись добром Церкви, хочуть зберегти в країні свої землеволодіння.

В глибокому жалю повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в Йонкерсі, Н. Й., в п'ятницю, 16-го серпня 1974 року рано, упокоїлася в Бозі на 90-му році життя, наша Найдорожча МАТИ, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

НАТАЛІЯ СТРИЙСЬКА

вдова по покійнім о. КОРНИЛІ.

ПАРАСТАС у похоронному заведенні Черко-Дучинський, Йонкерс Авеню в Йонкерс, Н. Й. в понеділок, 19-го серпня 1974 року о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН — у вівторок, 20-го серпня 1974 р. о год. 9-ій рано, з церкви св. Михаїла в Йонкерс, Н. Й., на український католицький цвинтар св. Духа в Hamptonburgh, N.Y.

Горем прибиті:

син ОМЕЛЯН з дружиною ВІРОЮ
дочка РОМАНА з мужем д-ром ВОЛОДИСЛАВОМ КУЧИНСЬКИМ
внуки: інж. АДРІЯН СТРИЙСЬКИЙ з дружиною ІРЕНОЮ
ЕВА з мужем д-ром АНДРІЄМ ТАРНАВСЬКИМ
правнуки: ТАНЯ, АДЯ, ОЛЕГ і ЮРІЙ СТРИЙСЬКІ
МАГДАЛИНА ТАРНАВСЬКА

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 16-го серпня 1974 року, непадійно помер на 78-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

СТЕФАН ДОРОШЕНКО

народжений в Явче, повіт Рогатин, член УНСоюзу та УРСоюзу.

ПАНАХИДА — у вівторок, 20-го серпня ц. р. о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Литвин і Литвин.

ПОХОРОН в середу, 21-го серпня 1974 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя, відтак на Голивуд цвинтар.

В глибокому смутку:

дружина ФЛЬОРЕНТИНА
дочка ОКСАНА ІВАНЦІВ з мужем і дочкою
сестра АННА ПОКРИПКА

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в середу, 14-го серпня 1974 р. відійшов у Вічність на 58-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

св. п.

ВАСИЛЬ КАМІНСЬКИЙ

ПОХОРОН в неділю, 18-го серпня 1974 р. на цвинтарі у Глен Спей, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина ОЛЕКСАНДРА
дочка ЛІДІЯ
син ЛЕВКО
внук ЛЕВКО

Ділимося сумною вісткою, що дня 16-го серпня 1974 року, помер трагічно наш Найдорожчий 20-літній СИН, ВНУК і БРАТ

бл. п.

РОМАН МИХАЙЛО ЛОГУШ

народжений 23-го березня 1954 року.

Покійний був на третьому році студій в Cooper Union в Ню Йорку, Н. Й.

ПАНАХИДА — в понеділок, 19-го серпня 1974 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку при 129 E. 7th Street.

ПОХОРОН у вівторок, 20-го серпня 1974 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку, Н. Й., на Saint Raymond's цвинтар у Бронксі, Н. Й.

Горем прибиті:

родичі — ТАРАС з дружиною ЗЕНОВІЄЮ
брат і сестра — ОРЕСТ і МАРТУСЯ
бабуся — АНАСТАЗІЯ ЦВЯХ
вуйко — ВОЛОДИМИР ЛОГУШ з дружиною ЛЕСЕЮ і сином АДРІЯНОМ
тети: ОКСАНА ФЕДОРОВИЧ з чоловіком БОГДАНОМ і синами ІГОРЕМ, РОМАНОМ і МАРКІЯНОМ
ДАРІЯ КУРИЛКО з чоловіком ЛЮБОМИРОМ, доньками НАТАЛКОЮ і КАТРУСЕЮ та сином АНДРІЄМ
ЛУКІЯНА ЦВЯХ
і дальша Родина в Рідному Краю

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 18-го серпня 1974 року відійшла у Вічність після тяжкої і довгої недуги на 81-му році свого трудолюбивого життя

бл. п.

МАРИНА ВАСИЛІВНА ВОСКОБІЙНИК

народжена в місті Миргороді, Україна.

ПАНАХИДА буде відправлена у вівторок, 20-го серпня 1974 р. о 8-ій год. вечора в похоронному заведенні Петра Маріянки на 5316 Райсінг Сан Аве., Філадельфія, Па.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 21-го серпня 1974 року о 9-ій год. ранку в церкві св. Покрови на 12-ій вул. і Оклейн Аве., а о 12-ій год. дня на цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку:

сини: МИХАЙЛО з дружиною ГАЛИНОЮ і дітьми МАРИНОЮ та НАТАЛІЄЮ
ОЛЕКСІЙ з дружиною ГАЛИНОЮ і дітьми ЛАРИСОЮ, ОЛЕКСАНДРОМ, ЮРІЄМ і ВІКТОРОМ
ІВАН з Родиною та дочкою ОКСАНОЮ
Сестра і Брат в Україні з Родиною

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

Ділимося з нашими Членами та цілою Українською Громадою сумною вісткою, що у п'ятницю, 9-го серпня 1974 року відійшов у Вічність

бл. п.

Інж. ІВАН ВІНТОНЯК

уроджений 27-го листопада 1899 р. в місті Косові в Україні.

ПОХОРОН відбувся в середу, 14-го серпня 1974 р.

Горем опечаленій Родині Покійного, складаємо найглибші співчуття.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

З жалем повідомляємо наших Членів та Українське Громадянство, що 10-го липня 1974 р. помер на 81-му році життя

Проф. Інж. ПАВЛО ДУБРІВНИЙ

ПОХОРОН відбувся в суботу, 13-го липня 1974 р.

Шановній Родині, складаємо найглибше співчуття.

Оригінальне відзначення історичної події

До важливіших подій новітньої історії України слід зарахувати один маловідомий факт, — вимарш Українського Буковинського Куреня із Зеленої Буковини до Золотоверхого Києва... Знаменна історична подія дочок і синів Буковинської України відбулася в липні 1941 року. З доручення Проводу Організації Українських Націоналістів, на допомогу відновлення Державної Самостійности і Соборности України до Києва понад 30 років тому, вимаршувало коло 3000 осіб. І ту подію задумано оригінальним способом відзначити...

Буковинський Курінь зорганізовано за почином тодішнього провідника Організації Українських Націоналістів Буковини Петра Войновського в липні 1941 р., після повстання буковинських українців проти большевицької окупації і під тиском Заходу. В Городенці Петро Войновський став командиром Буковинського Куреня, який мав таку марщруту: з Городеньки через Тлусте, Борщів дійти до Кам'янця Подільського, потім йти до Бару, Винниці, Бердичева, Жмеринки, Білої Церкви, дійти до Золотоверхого Києва, що Куреневі вдалося, виминаючи сутички з большевиками і німцями. Заходом Буковинського Куреня, по більших містах України, звільнених від большевиків, розташовано відповідні групи членів Куреня, щоб приготовити мобілізацію і формацію Української Армії, яка мала постати для охорони державної Самостійности і Соборности України. В Золотоверхому Києві Буковинський Курінь допоміг створити Всеукраїнську Національну Раду з проф. Миколою Величківським на чолі, та адв. Ярославом Жуковським як секретарем. Курінь урочисто склав присягу вірности Українській Самостійній Державі.

Однак, жорстока нацистично-німецька нагінка на все українське самостійницько державне життя довело до ліквідації Буковинського Куреня, його відвороту на Захід й остаточного розпорошення по цілому світі його частин. Учасники Буковинського Куреня були навіть в рядах УПА, Української Дивізії „Галичина", властиво Першої Української Армії, та навіть „Французького резистансу Макі". Значне число учасників Буковинського Куреня, з їхнім Командиром сотником Петром Войновським опинилися в Америці і Канаді, де постала думка відзначити ту історичну подію вимаршу Буковинського Куреня на Україну відповідною зустріччю учасників з українським громадянством, урочистою Академією на одній з наших осель, як Союзівка чи СУМА, статтями в нашій пресі та відповідною публікацією споминів командира Буковинського Куреня сотн. Петра Войновського.

Сотник Петро Войновський на його посілості в Кергонксоні, коло Союзівки, побудував оригінальну церковцю — пам'ятник поляглим воїнам ОУН і Буковинського Куреня. У ній вісім кутів у візантійсько-українськім стилі з оригінальним трираменним хрестом, якої урочисте соборне посвячення заплянованo на Петра і Павла 1975 р. Опісля має відбутися урочиста Академія — з відповідною програмою, про що ще будуть повідомлення в нашій пресі. Для переведення тих урочистостей створиться відповідний Комітет, щоб як слід підготувати відзначення тих подій з нашої новітньої історії України.

ДНІ УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ У НОРД ДАКОТІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

борну Службу Божу в намірениі тутешньої громади відправив преосв. Кир Ярослав в сослуженні о. декана Борси, о. пароха Боберського і о. Глена, під час якої Владика виголосив надхненну проповідь, закликаючи до священичих покликань. Церковця була переповнена людьми і не могла вмістити всіх, тому багато людей стояло надворі. Зараз по Службі Божій продовжувано виставки домашніх виробів до години 3-ої по полудні, яку відвідали в неділю багато американців з ближчих і дальших міст Норт Дакоти.

На годину 3-тю призначено показ українських танців і концерт українських пісень і музики у великій авдиторії місцевої публічної школи, на якім було понад тисяча людей. Концерт із надзвичайно багатою і різнородною програмою розпочався українськими танцями згл. хороводом під заг. „Вітайте". — Танцями проводила Марія Шевчук з Канади, вона також вчила танців і сама виконала кілька сольових танків. Хлоп'ячими танками проводив Мат. Евонюк, рівнож учитель танців. Він із своєю дружиною виконав танковий дует, козачок і гопак – колом.

Спеціяльною атракцією була оркестра зложена з давніх українських інструментів і шістьох музикантів, під керівництвом Василя Церковного; вона задемонструвала традиційне і давнє наше весілля. Пояснення фаз весілля подавали майстри церемонії.

Поодинокі точки танців переплітувано виступами мішаного хору, в числі понад 30 осіб, під дириґентурою Дуена Індеґарда (ірляндця) ентузіяста української музики і пісні та сольовими музичними точками зі запалом відіграними на піянінах Шерил Хрущ і Марлис Макарук-Ціскар. Великий ентузіязм і аплявз внесли наймолодші 6 - 10 літній хор і цього ж віку танцюристи. — Виступом всіх хористів при акомпаньяменті Ш. Хрущ і М. Макарук та піснями „Ой під гаєм гаєм", „Многая літа" і „Ще не вмерла Україна" закінчено цей небувалий, як на Норт Дакоту Фестивал в пошану українських емігрантів - піонерів. Сам концерт тривав понад чотири години.

Д-р Антін Жуковський

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

УКРАЇНСЬКЕ СТУДЕНСТВО ПОЛОВИНИ 70-ИХ РОКІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

чи на замітне спізнення, приємно вражала на залі численна публіка, особливо з рядів молоді. Не бракувало і старшого громадянства, хотілося б було однак бачити більше українських учителів і виховників молоді, які, працюючи з молоддю, повинні слідкувати, чим ця молодь сьогодні живе. Присутніх на залі біля 200 одіб.

На моє питання, чому саме таку тему включено в програму конференції СУСТА, мене поінформовано, що українського студента вражає цілковите подоптання людських прав в Україні, йому імпонує тверда постава тих патріотів, які за свої права боряться, і поносять неспівмірно високі кари, і українське студентство особливо зацікавлене в допомозі тим патріотам. Тому й запрошено до участи в дискусійній лаві членів тих організацій, які цю оборону ведуть, щоб обмінятись досвідом і думками.

В дискусійній лаві засіми: інж. Микола Плавюк, заступник президента СКВУ, Юрій Карпінський, в заступстві інж. Осипа Зінкевича, редактора „Смолоскипу", Андрій Бандера, пресовий референт Комітету Оборони Валентина Мороза в Торонто, Роман Купчинський, секретар Комітету Оборони Совєтських Політичних В'язнів в Ню Йорку, Борис Потапенко, член Краєвої Управи ТУСМ в Америці. Сесію відкрив голова Студентської Громади в Детройті адв. Роман Тарнавський. Модератором дискусійної лави був Ігор Раковський, фінансовий референт СУСТА, який дуже зрівноважено і тактовно проводив дискусією. Членам дискусійної лави модератор ставив ряд питань, які стосувались плятформи праці, пляну праці і вислідів праці. Як виникало із відповідей, всі вони успіхи мали: вдалося включити до акції оборони третє покоління, комітети оборони зорганізовано у всіх більших поселеннях українців у вільному світі, в Канаді відбулась конференція делегатів СКВУ в справі звільнення Мороза з представниками уряду, був виступ американських ліберальних кіл в Москві в справі звільнення українських в'язнів, також познайомлено тамошнє громадянство зі зверненням на сторінках „Ню Йорк Таймс" в справі В. Мороза і інших політичних в'язнів, використовування чужої преси для справи оборони Мороза. Ніна Строката і Леонід Плющ є вже членами міжнародних наукових організацій і з тієї сторони можна сподіватись оборонних акцій, американські сенатори виступали в обороні українських політичних в'язнів тощо.

Після короткої дискусії між самими панелістами допущено запити і дискусію зі залі. Була вона дуже різна, виказуючи деколи вузкість мислення, чи непоінформованість. На увагу заслуговує виступ голови світової Управи ТУСМ Богдана Футали щодо писань Івана Дзюби та акції ведення оборони з плятформи прав людини, коли така оборона має мати успіхи.

Відповіді членів дискусійної лави були річеві і зрівноважені, але чи не найбільш вдалим було вияснення М. Плавюка в справі оборони наших патріотів в Україні, яку треба вести власне з плятформи прав людини, що своїм широким засягом охоплюють права народу — нації. Сесія була ведена українською мовою.

Учасники сесії виходили зі залі повні оптимізму відносно майбутности нашої діяспори. Цього оптимізму додали нам наші студенти, які вміють в різнородності бачити однiсть, особливо там, де йде про таку важливу справу, як оборона наших патріотів в Україні, в яку повинна включитись об'єднана діяспора. Студентам пощастило посадити за один стіл представників різних політичних переконань — від найбільш правих аж до лібералів і . . . зрівноважено дискутувати! Чи не стоїмо на порозі нової ери, яку започатковує наша молодь?!

Коли б ми хотіли зробити підсумки конференції СУСТА - захід, то треба б відзначити таке: 1. молода ґенерація хоче зберегти свою ідентичність та є в пошукуванні засобів, як це осягнути, 2. вона виказує безспірно духовий зв'язок зі сучасною Україною, особливо з українською патріотичною молоддю, 3. у своїй праці віддзеркалює сучасного духа толеранції і демократизму.

Фаліна Любинецька

Палата Репрезентантів проголосувала обмежити федеральну допомогу для транспортації

Вашингтон. — Хоча в четвер, 15-го серпня, Палата Репрезентантів проголосувала надалі підтримувати принцип, що федеральний уряд повинен фінансово допомагати стейтовим і міським засобам масової транспортації, то в той самий день також проголосувала, що за кожний доляр, призначений федеральним урядом на таку допомогу, дана місцевість мусить призначити 2 доляри. Таким чином Палата обмежила федеральну допомогу, бо законопроєкт, який тепер розглядає ціла Палата, пропонує, щоб допомога федерального уряду дорівнювала сумі, яку призначить дана місцевість. Оригінальний законопроєкт також пропонує, щоб протягом наступних 6 років федеральний уряд видав на масову транспортацію 20.4 більйона долярів, але існують всі можливості, що Палата погодиться тільки на половину цієї суми, бо не тільки багато конґресменів, а також президент Форд заявилися за багато меншими видатками на цю ціль. Білий Дім повідомив, що президент Форд хотів би, щоб федеральна допомога для засобів масової транспортації виносила тільки 11 більйонів долярів. Натомість ряд посадників міст твердить, що зменшення федеральної допомоги спричинить високі підвишки у коштах проїзду засобами масової транспортації.

В Арґентині поліція вбила 16 лівих терористів

Катамарка, Арґентина. — У понеділок, 12 серпня, під час перестрілки із членами так званої Революційної армії народу поліційні чинники вбили 16 лівих терористів. Це була найбільша втрата цієї терористичної організації за 4 роки її існування. У перестрілці, яка відбулася в провінції Катамарка, близько 1,000 миль на північний захід від Буенос Айресу, згинули також 2 поліцаї. Битва наступила тільки день після цього, як ця група терористів перевела неуспішний напад на головну кватиру військового полку в місті Катамарка.

Від 1-го липня ц. р., тобто від смерти президента Хуана Перона, в Арґентині згинуло в перестрілках чи атентатах понад 40 осіб. Теперішній президент Ізабелля Перон, вдова по Хуанові Перонові, видала наказ збільшити поліційні та військові патрулі по цілій країні, щоб запобігти терористичній діяльності Революційної армії народу та інших терористичних організацій. Поліційні чинники в понеділок, 12-го серпня, закрили кордон з Болівією, щоб не дати змоги залишкам із групи терористів, яка була розбита в провінції Катамарка, втекти за кордон. В північних горах Арґентини поліція та військові частини переловили кількох терористів, які належать до Революційної армії народу.

„Чорноморська Січ" — СК СУМА „Крилаті" 1:0 (1:0)

Елленвілл 4-го ц. серпня — Після двократних перешкод, що їх спричинили дощові зливи в I, як і II Спортових Ігрищах Українських Молодечих Організацій, врешті вдалося відбути фінальні футбольні змагання згаданих Ігрищ, першенство яких згідно з перемогою 1:0 здобула I дружина „Ч. Січ".

Цікаво, що й цим разом в кінцевій фазі зустрічі з навислих чорних хмар випав рясний дощ, який охолодив гарячковість та здержав швидке темпо, під знаком яких проходили ці змагання. Обидві дружини виявили надзвичайну завзятість й твердість, але в загальному гра проходила чисто без зайвих фавлів під час якої численні глядачі пережили багато емоцій.

Ведення 1:0, і як пізніше показалося — єдиного ґоля зустрічі, здобув для дружини „Ч. Січі" в 32-ій хвилині — Михайло Фарміґа з гарної акції Любомира Лужняка. В ході дальшої гри обидві дружини мали по кілька черговиx можливостей здобути ґолі, при чому граючий тренер „Крилатих" — В. Шмотолоха перестрілив 11-ти метровий стріл.

Та не зважаючи на ці помилки стрільців нападів обох дружин, беручи під увагу літній „огірковий сезон", велика більшість змагунів цього фіналу виявили задовільну фізичну підготову. Темпо гри сповільнив дощ, щойно річі. В дружині переможених вибивалися відомі ветерани: В. Шмотолоха і М. Німерчинський, в дружині першунів — М. Фарміґа, Л. Лужняк, як і молоді футболісти Ю. Ілемський і Ю. Бакун.

По закінченні цих фінальних змагань відбулася церемонія вручення трофеїв чемпіонам і віцечемпіонам Ігрищ, що в ній взяли участь: референт футболу Ігрищ Я. Шміґель, ланковий футболу УСЦАК-у Є. Чижович, голова головної Управи СУМА мґр Є. Гановський, чолові представники „Ч. Січі" і СК СУМА „Крилатих". Після цього, в гостинниці нового дому СУМА господарі влаштували товариське прийняття обом дружинам і їхнім проводам. Склад першунів Ігрищ: Адамкевич, Ткач, Марущак, Гіль, Юрчак, Ю. Бакун, О. Фарміґа, Лужняк, М. Фарміґа, В. Бакун, Ілемський, М. Нога. Менаджер Василь Матняш.

Склад СК СУМА „Крилаті": Корень, Луцький, Зінкевич, Німерчинський, Щур, Ганич, Шмотолоха, Влагий, Ткачук, Мицак, Соловейко, Кудрик, Сидор, менаджер Р. Глушко. Суддював Я. Шміґель.

О. Твердовський

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6400

ГЛЕН СПЕЙ
$25.000
3 АКРИ
РІЧКА ЗІ ПОТРУТАМИ
ДІМ І КАРЕДЖ
Пішки до ріки Делавар. Знаменита риболовля, плавання та полювання біля дому. Власник допоможе у фінансуванні. За інформаціями та домовленням на зустріч
тел. (914) 856-5338
DAVIS R. CHANT, INC.
Realtors
BARRYVILLE, N.Y.
ТУТ І ДО ДОМУ НА ОДНОМУ ЗВІРНИКУ БЕНЗИНИ!

8 Rms and Gar.
on ¾ acre. Adj. large building. Lot avail. with brook, lake rts. inc.
Washingtonville, N.Y.
Call (914) 496-6637

FOR THE FINEST
BARGAINS
REAL ESTATE
ALL KINDS
KOPP OF KERHONKSON, NY
DIAL (914) 626-7580

Rego Park, N.Y.
9 кімн., напів. мур., 4 бл. до E або F сабвею, гараж. Тільки $60,000.
JANCEWYCZ-LEPCAN REALTORS

ВАСИЛЬ КОЛИЦЬКИЙ
ДЕЩО ПРО РОГАТИН І ПРО РОГАТИНСЬКУ ПРИВАТНУ УКРАЇНСЬКУ ГІМНАЗІЮ
72 сторінки, 20 світлин, ціна 2 дол. + 14 цент. за пересилку. Замовляти у книгарні „Свободи": 81 Grand St., Jersey City, N.J. 07303.

Праця
Будівничий
Виконує добре і солідно усякі праці. Направа домів, будова нових домів, встановлення вікон і дверей. Ціни помірковані.
Телефонувати (212) 441-1008

Afraid you're going deaf?
Chicago, Ill.—A free offer of special interest to those who hear but do not understand words has been announced by Beltone. A non-operating model of the smallest Beltone aid ever made will be given absolutely free to anyone requesting it.
Send for this non-operating model now. Wear it in the privacy of your own home to see how tiny hearing help can be. It's yours to keep, free. The actual aid weighs less than a third of an ounce, and it's all at ear level, in one unit. No wires lead from body to head.
These models are free, so we suggest you write for yours now. Again, we repeat, there is no cost, and certainly no obligation. Thousands have already been mailed, so write today to
Dept. 4804
BELTONE ELECTRONICS Corp.
4201 W. Victoria Street
CHICAGO, Ill. 60646

FOR SALE
THE FAMOUS NEW ARLINGTON HOTEL
Located in the most scenic section of the Catskill, in Fleischmanns, New York, in a secluded area on 14 acres, 100 rooms, heated pool, picturesque dining room, card room, night club, lobbies, many sporting facilities, excellent opportunity for right buyer, small down payment.
Write
Box D-1
Fleischmanns, N.Y. 12430
or call (914) 254-4040

HOUSE for SALE
Dutch — colonial, 1 family, Irvington, N.J. 6 rooms. Ideal location — schools and shopping. $39.500. Principals only.
(201) 374-6170

НА ВИНАЙМ

Now available! Rushnychok's
Volume No. 1 Long Playing. Stereo Record Album.
RUSHNYCHOK, the most popular Ukrainian vocal/instrumental group on the North American continent has it's first smash record on the market.
GET YOUR RECORD ALBUM TODAY!
Send $5.00 (Check or Money Order) plus .75¢ for Postage and Handling to:
KAY-MAY ENTERPRISES
821 Newark Avenue
Manville N.J. 08835
(New Jersey resident add 5% Sales Tax)

FOR RENT
Kew Garden, N. Y.
Умебльований покій
в приватнім домі. Добрий доїзд до Мангаттану і Kennedy Airport. Телефонувати по год. 8-ій веч.
(212) 441-1008

Help Wanted Male
MACHINISTS
WANT
Opportunity — Responsibility Knowledge
New operation needs machinists with good mechanical background. Will train in some phases. Start at beginning and progress. Work with a leader. Make application at Consolidated Cork Building.
National Can Corp.
Rt. 287, South Randolphville Road
Piscataway, New Jersey
Equal opportunity employer M/F

СУПЕРІНТЕНДЕНТ
до 84 род. дому з віндою в Jackson Heights. Подружжя, досвід в механіці, потрібно дещо англійської мови. Чудовий апартмент, газ, електрика, телефон плюс $500.00 на місяць.
За інформаціями
тел. (212) 489-8490

ПОТРІБНИЙ
ДОГЛЯДАЧ БУДИНКУ
(суперінтендент)
що міг би виконувати всякі роботи, зв'язані з направою.
Звертатися по тел.
(212) 896-0475
в вечірні години, за винятком п'ятниці й суботи.

Різне
Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА, МОТОЦИКЛІ, ХОЛОДИЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урядові години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 в., в суб. 8:30-5:00 в.
В неділі в липні і серпні буде ЗАКРИТО.

LEARN ENGLISH AT NEW YORK UNIVERSITY
Learn to speak, read and write. Spend fourteen productive weeks studying when you want — in a day, early evening or Saturday program.
Study at a major university with expert, professional specialists.
Please note! Tuition is the same as last year. No increase!
For complete information call (212) 598-3931.
or write:
NYU
AMERICAN LANGUAGE INSTITUTE
1 Washington Square North
New York, N.Y. 10003
(Convenient to all New York subway and PATH lines).
ALI accepts both BankAmericard and Master Charge.

FOR RENT
Умебльовані кімнати
ГОТЕЛІ WOODSTOCK і PARIS
пропонують тепер по спеціяльних цінах — $35.00 тижнево
Тел. 582-5000
або голоситися до
HOTEL WOODSTOCK
127 West 43rd Street, NYC
або
HOTEL PARIS
West End Ave. at 97 St., NYC

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3362 Boston Rd.
NEW YORK, N.Y. 10469
Tel.: 882-2475
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в різних районах міста. Похорони по мінімальних цінах.

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

ПОДОРОЖНЯ АҐЕНЦІЯ КОВБАСНЮК
Засновано 1920 р.
ВІРА КОВБАСНЮК ШУМЕЙКО — власник-директор
ПОВІДОМЛЯЄ,
що всі літні тури до Европи випродані. Лишилося лишень обмежене число місць на турі:
ОСІНЬ від: 26-го вересня до: 12-го жовтня 16 днів
Індивідуальні подорожі до всіх частин світу ▪ Закордонні і місцеві ТУРИ. ТУРИ КОРАБЛЕМ — ГОТЕЛІ — ЕВРОПАС ▪ ВИНАЙМ заграничних АВТ і ПРОДАЖ ▪ Білети на міжнародні ЛІТАКИ і ПОЇЗДИ.
За дальшими інформаціями і подробицями про групові або індивідуальні подорожі, пишіть або телефонуйте:
KOBASNIUK TRAVEL INC.
Tel.: (212) 254-8779 157 2nd Ave., New York, N.Y. 10003
До Лейбор Дей включно Агенція в суботу закрита.

ТАРЗАН, Ч. 7161. Тарзан атакує

HOLD YOUR FIRE, MEN! THERE'S TARZAN — CLOSE TO THE GUNNER!
AAAIEE
BWANA!

Хлопці припинили! Він знайшов кулеметника! Пане!! ...гонь!.. Тарзан вже там...